

Toruń, 10 marca 2019

Protokół z posiedzenia komisji habilitacyjnej w postępowaniu habilitacyjnym dra Dariusza Graczyka

Zebranie komisji odbyło się 8-go marca 2019 r. w Centrum Astronomicznym im. M. Kopernika w Warszawie. W zebraniu udział wzięli: prof. dr hab. Tadeusz Michałowski – przewodniczący komisji, dr hab. Jarosław Dyks (sekretarz), dr hab. Andrzej Baran (recenzent), dr hab. Krzysztof Gęsicki (recenzent), prof. dr hab. Marek Sarna (recenzent), dr hab. Marcin Kiraga oraz prof. dr hab. Aleksander Schwarzenberg-Czerny. Prof. T. Michałowski i dr hab. K. Gęsicki uczestniczyli w zebraniu za pośrednictwem telekonferencyjnego łącza internetowego.

Posiedzenie rozpoczął przewodniczący, który poprosił o opinię recenzentów.

Dr hab. A. Baran potwierdził pozytywną opinię zawartą w swojej recenzji i zwrócił uwagę na szeroki zakres tematyki, która wchodzi w skład osiągnięcia.

Dr hab. K. Gęsicki przypomniał, że rozprawa habilitacyjna powinna wykazywać znaczny wkład kandydata w rozwój dyscypliny naukowej. W przypadku rozprawy dra Graczyka takim niekwestionowanym wkładem jest istotne zwiększenie dokładności wyznaczeń parametrów gwiazd podwójnych. Dr hab. K. Gęsicki podkreślił wysoką w ostatnich latach aktywność publikacyjną kandydata przynoszącą 4-8 recenzowanych prac rocznie.

Prof. Marek Sarna zwrócił uwagę na trudności w ocenie samodzielnego dorobku osób pracujących w ramach dużych grup czy projektów badawczych, takich jak Araucaria. Cztery prace przedstawione przez habilitanta dotyczyły metod precyzyjnego wyznaczania parametrów fizycznych składników układów podwójnych. Wyznaczenia te służyły następnie do kalibracji odległości zarówno do bliskich obiektów jak i do Małego Obłoku Magellana. Już po złożeniu wniosku habilitacyjnego, metodologia wypracowana przez dra Graczyka służyła z sukcesem do dalszych prac nad precyzyjną kalibracją odległości do Wielkiego Obłoku Magellana. W Nature ukazała się o tym praca, w której D. Graczyk jest po G. Pietrzyńskim drugim autorem. Podsumowując prof. Sarna wyraził opinię, że dorobek habilitanta nie odbiega od typowego przy przewodach habilitacyjnych a wniosek zasługuje na dalsze procedowanie zgodnie z przyjętymi procedurami.

Prof. Schwarzenberg-Czerny wysoko ocenił osiągnięcie naukowe habilitanta. Stwierdził, że D. Graczyk jest jednym z niewielu specjalistów w Polsce, którzy są ekspertami w całej dziedzinie astronomii obserwacyjnej na dużych teleskopach, zarówno w fotometrii jak i spektroskopii.

Dr hab. M. Kiraga stwierdził, że dr Graczyk ma bardzo duże kompetencje zarówno jako obserwator jak i autor ważnych prac naukowych i że nie ma wątpliwości co do zasadności uchwały popierającej przyznanie mu stopnia doktora habilitowanego.

Dr hab. J. Dyks jako solidne ocenił ilościowe charakterystyki osiągnięcia habilitacyjnego, takie jak liczba cytowań i publikacji, czy kwestia bycia pierwszym autorem.

Prof. T. Michałowski podsumował dorobek D. Graczyka na podstawie danych z ADS z dnia 8 marca. ADS podaje 91 pozycji (publikacje „twarde” i inne), które były cytowane 1596 razy. Indeks H wynosi 21. Trzy najbardziej cytowane prace to: Pietrzyński, Graczyk, et al. 2013, Nature (356 cytowań), Graczyk et al. 2014, ApJ (101 cytowań), Graczyk et

al. 2011, AcA (94 cytowania). Te trzy prace dotyczą wyznaczania odległości przy wykorzystaniu gwiazd podwójnych zaćmieniowych. Płyńie stąd wniossek, że prace D. Graczyka we wspomnianej tematyce są cenione i często cytowane. To jest najlepsza ocena pracy naukowej habilitanta.

W jawnym głosowaniu komisja jednomyślnie przyjęła uchwałę wnioskującą do Rady Naukowej Centrum Astronomicznego im. M. Kopernika PAN o nadanie doktorowi Dariuszowi Graczykowi stopnia doktora habilitowanego nauk fizycznych w dyscyplinie astronomia.

dr hab. Jarosław Dyks

(sekretarz komisji)